

Udtalelser af Overførster Brammer til Indenrigsministeriet.

(Den 16. November 1920).

En for lav Maksimalpris paa Brænde vil antagelig faa til Følge, at mange Skovejere i Stedet for at sælge deres Gavntræ underhaanden til virkelige Gavntræforbrugere vil foretrække at bortauktionere det for at opnaa den højest mulige Pris til nogen Dækning af deres Mindrefortjeneste paa Brænde. Gavntræet vil da for en stor Del blive opkøbt af *Brænde*handlere, der kan byde meget høje Priser for det, og der vil blive Mangel paa Stavtræ og Træskotræ, for ej at tale om, at det vil blive dyre Smørdritler og Træsko, der vil komme paa Markedet.

Forholdet er det, at Efterspørgselen efter Brænde for Tiden er saa stor, at man let kan sælge alt sit Gavntræ til Brænde og da til saa høje Priser — over 50 Kr. pr. rm —, at det er fristende for Skovejerne at slaa til, men paa de fleste større Skovdistrikter ønsker man at støtte sine gamle Gavntrækunder ved, at lade dem faa nogenlunde det sædvanlige Kvantum Træ, derfor har man — i Modsætning til tidligere Tidens Skik — endnu ikke solgt den kommende Vinters Gavntræproduktion, men afventet kommende nye Maksimalpriser paa Brænde. Bliver man nu stærkt skuffet paa dette Punkt, frygter jeg, som sagt, for, at det vil komme til at gaa ud over Gavntræet.

Naar jeg tidligere har udtalt, at der neppe vilde være Grund til at frygte for, at der ikke i Vinter vilde komme tilstrækkelig meget Gavntræ frem, bedes det erindret, at der da særlig var Tale om Fremkomsten — Produktionen — af selve Varen (Materialet), men dennes *Anvendelse* til Gavnbrug eller til Brænde maa selvfølgelig være afhængig af Maksimalpriserne paa Brænde — og i saa Henseende hviler de Forslag, der er fremsatte af Brændeadministrationen, paa Forudsætningen om, at Maksimalpriserne vil blive sat meget betydeligt op.

Som tidligere berørt vil lave Maksimalpriser paa Brænde jo ogsaa bevirke, at *ingen Skovejer vil føle sig foranlediget til at søge Tilladelse til Ekstrahugst*, men man vil indskrænke sin Hugst saa meget, som Pligthugsten tillader, idet man regner med, at der dog i Løbet af et Aar eller to vil blive fri Hugst og frie Priser.

Ligeledes skal jeg erindre om, at tilfredsstillende Maksimalpriser paa de egentlige Brænde-Sortimenter vil muliggøre Fremstillingen af Stødbrænde, der ellers vil forblive siddende unyttet i Jorden, saa længe der ikke er en passende Forskel paa Produktionspris og Salgspris.

Disse Argumenter af brændsels-teknisk Art har for mig været afgørende med Hensyn til Forslaget om Brænde-Maksimalpriserne.

At fastslaa med Tal og Statistik, hvor Maksimalpriserne bør ligge, lader sig ikke gøre, i alt Fald har Brændeadministrationen ikke — og kan ikke faa — Materiale dertil; Satsernes Fastsættelse maa til sidst bero paa et Skøn, og Brændeadministrationen mener i sit Forslag at have taget Hensyn til begge Sider og at have truffet saa temmelig det rette, men særlig har man dog haft sin Opmærksomhed hen-